

Nr 246

Av herr **Schött** och herr **Jacobsson, Gösta**, om utredning rörande kungörelseförfarandet.

(Lika lydande med motion nr 291 i Andra kammaren)

I ett flertal lagar, t. ex. aktiebolagslagen, giftermålsbalken, föräldrabalken, konkurslagen osv., stadgas att domstolar och förvaltningsmyndigheters beslut skall kungöras i de allmänna tidningarna (Post- och Inrikes Tidningar) samt tidning på orten. Föreskrifterna härom torde delvis vara föråldrade. Sålunda insätts kungörelserna ofta slentrianmässigt och utan beaktande av att annonskostnaderna skall hållas på lägsta möjliga nivå. Det kan också ifrågasättas om inte kungörelseförfarandet över huvud bör kunna begränsas, i vissa fall kanske t. o. m. helt elimineras.

Justitiedepartementet utfärdade i januari 1961, bl. a. i anledning av en framställning från Skattebetalarnas förening, en cirkulärskrivelse till domstolarna, i vilken departementet fäste uppmärksamheten på angelägenheten av att alla möjligheter till besparingar vid annonsering tillvaratages. Ovidkommande uppgifter borde, framhöll departementet, utelämnas, och flera kungörelser, som publicerades samtidigt och var i stort sett likalydande, borde sammanföras till en annons. Genom detta cirkulär är väl att förvänta att det utrymmesslöseri som på åtskilliga håll förekommit kommer att minska. Det bör emellertid observeras att de statliga verken icke tillställts cirkuläret.

Önskvärdheten av kostnadsbesparingar på olika områden gör det angeläget att skärpt uppmärksamhet ägnas åt hithörande fråga. Anledning torde föreligga att angripa de regler i lagar och författningar som utgör orsak till kungörelserna. Det förefaller nämligen som om dessa regler krävde en modernisering. Det bör sålunda i vissa fall som regel vara fullt tillfredsställande om kungörelseannonseringen begränsas till Post- och Inrikes Tidningar. Kungörelseannonsering i ortstidning torde icke alltid behövas.

Justitiedepartementets åtgärd att sända sitt cirkulär till departementets kommittéer och sakkunniga är icke till fyllest. Visserligen arbetar många av departementets kommittéer på områden där kungörelseförfarande förekommer, men varje utredning behandlar sitt speciella område, och ingen kommitté har därför möjlighet att ta ett samlat grepp i den här frågan. Ej heller syns något annat statligt organ ha sådan befogenhet. Statens sakrevision (numera rikskontrollverket), som länge ägnat intresse åt kungörelseannonseringen, har så-

lunda endast till uppgift att i samråd med statens upplysningsbyrå följa utvecklingen på annonsmarknaden och på begäran tillhandagå myndigheter med råd och upplysningar. Den enda möjligheten syns oss därför vara att tillsätta en särskild utredning med syfte att utreda frågan om kungörelseförfarandet och komma med förslag till förenkling häri.

En utredning av angiven art bör ha möjlighet att på relativt kort tid kartlägga de lagar och författningar i vilka kungörelseförfarande anbefalls, systematisera fältet och lägga fram förslag ägnade att öka effektiviteten på området och väsentligt sänka statsmakternas kostnader.

På grundval av vad sålunda anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta att hos Kungl. Maj:t anhålla om att en utredning rörande kungörelseförfarandet måtte tillställas.

Stockholm den 24 januari 1963

Lars Schött

Gösta Jacobsson
